

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna  
APARE SAPTAMANAL

**Abonamentul:**  
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

**Articole și corespondențe**  
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

**Prețul inserțiunilor**  
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

**Abonamentele și inserțiunile**  
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## Contra avortului

În proiectul noului cod penal unificat ce se va aduce spre discuție și votare în actuala sesiune parlamentară, se prevede, spre deosebire de vechile coduri penale, încuviințarea avortului în următoarele cazuri: 1. când sarcina este rezultatul infracțiunii la podoare și la bunele moravuri, 2. când viața femeii este în pericol, și 3. când femeia gravidă este în stare de alienație mintală sau de idiotie.

Creștinismul se opune omuciderii. Și avortul este omucidere. Este oprirea unui om în curs de realizare și ca atare nu e nici o deosebire esențială între aceea că omori pe om la o vârstă mai înaintată sau mai puțin avansată. Copilul în pântecul mamei sale este o ființă omenească apucată pe drum spre lumea noastră. Este o față omenească lansată de Dumnezeu la viața proprie, personală. Nu e nici o deosebire între a strivi un mugur, sau o floare deplin realizată. Avortul este o crimă. Așa i se zice în codul vechiu. În cel nou i se zice numai delict.

Avortul încuviințat, pentru indiferent care motiv, destramă familia și societatea. Legătura între soți nu mai e socotită ca o legătură serioasă, voită și sfințită de Dumnezeu, pentru îndatoririle importante și grele ce și le iau soții în viață, ci e coborâtă la nivelul unui mijloc de plăcere. Comoditatea, plăcerea, petrecerea, devin scopul unic al omului, fie că le caută în căsătorie, fie în afară. Tendința aceasta și practica avortului există și astăzi într-o anumită măsură imorală a societății, dar conștiința că avortul nu e încuviințat de autoritatea societății — constituită în stat — exercită totuși oarecare frână și împiedică întinderea lui asupra tuturor straturilor poporului român. Dar când însuși statul va veni să liniștească pe doritoarele și doritorii de avorturi că avortul e un lucru justificat, nu va mai exista nici o frână în calea pornirii disolvante.

Să luăm pe rând cele 3 condițiuni în cari se admite avortul:

1. Când sarcina este rezultatul infracțiunii la podoare și la bunele moravuri. Crede legiuitorul că pe calea aceasta se pune o stavilă infracțiunilor la podoare și desfrâului? Dimpotrivă! În felul acesta se încurajează și mai mult. Și apoi e salvată în acest fel o femeie de dezonoare? Suntem siguri că îngăduința în acest caz a avortului va deschide o poartă largă pentru justificarea multor avorturi și când n'a fost infracțiune la podoare. Care femeie — neavând o conștiință sensibilă — nu va căuta să profite de această prevedere a legii pentru a spune că a fost victimă, chiar când n'a fost decât o păcătoasă? Pentru a se stăvili astfel de infracțiuni trebuie luate alte măsuri.

2. Când viața femeii este în pericol. Aceasta este iarăși un pretext prin care se vor justifica avorturile cu nemiluita. Congresul medical, adunat în Aprilie c. la Cluj, pledând pentru îngăduirea avortului n'a putut stabili indicații certe după cari s'ar putea prevedea că viața femeii este în pericol în caz că nu se supune la avort. Femei cu anumite boale, cari sunt luate de unii ca motive justificatoare ale avortului, au putut naște în marea majoritate a cazurilor, pe când altele supunându-se avortului, n'au supraviețuit mult. E mai probabil că o femeie bolnavă, mai degrabă moare avortând, decât ducându-și sarcina. Și apoi nu se vor găsi totdeauna medici amatori de avorturi, cari să dea certificate ce exagerează sau inventează anumite indicații justificatoare ale avortului?

3. Avortul se admite când femeia e rădăcită sau alienată. S'a constatat că în majoritatea astorfel de cazuri copiii ce se nasc sunt sănătoși. În orice caz, nu e admisibil, ca pentru un număr de copii eventual schizofrenici, să fie omorât un număr impunător de copii sănătoși. Viața nu poate fi strânsă în chingi, să dea numai exemplare perfecte. În toată întinderea naturii există și abateri dela exemplarele normale. Și vor exista și între oameni, ori câte măsuri preventive s'ar lua. Apoi și aici există puțința ca medicii să exagereze sau să inventeze anumite simptome de idiotie. Linia între sănătate și puțință scriteală e și aci foarte relativă. Orice toană a femeii poate fi luată ca simptom de nebunie.

Se afirmă că dacă s'ar îngădui avortul prin lege, s'ar imputina avorturile clandestine, cari costă deatâtea ori viața femeii. Pilda Rusiei sovietice dovedește însă că prin legiferarea avortului în anumite cazuri, nu scade avortul clandestin, ci crește. Odată obișnuite femeile cu avortul, și-l cauzează și în cazurile nepermise de lege și, multe din ele, dintr'o jenă de-a apărea în public ca avortante, îl practică în mod clandestin. În Rusia dela legalizarea avortului în anumite cazuri, avortul clandestin a crescut treptat, întreit și împătrit.

Să ne gândim și la viitorul neamului românesc. Dacă la un popor mare, într'o țară fără minorități, avortul legalizat nu-i și un pericol național, câtă vreme acel popor se menține măcar la o situație numerică staționară, poporul nostru trebuie să crească numeric pentru a copleși minoritățile și pentru a ajunge un popor mare și capabil să joace un rol important în politica și cultura omenească. Pentru că un popor mic e sortit să fie continuu, în mod umilitor, la remorca popoarelor mari, atât în ordinea politică, cât și în cea culturală.

Să nu uităm că un popor cum e al nostru odată căzut în imoralitatea astorfel de practici, ticăloșit din punct de vedere moral, cu greu se mai poate reculege. Odată ce-ai obișnuit pe om cu fuga dela datoriile vieții, cu greu și le mai ia asupra sa.

Cerem parlamentarilor noștri creștini și români să nu se lase seduși de propaganda disolvantă a unei prese străine de aspirațiile creștine și naționale ale neamului românesc, ci să împiedece prin votul lor traducerea în lege a art. 482 din proiectul noului cod penal.

## Jovărășia unito-iezuito-maghiară

În sfârșit, după repetate negări, «Unirea» recunoaște tot ce s'a atribuit uniației în numerele anterioare ale ziarului nostru și la congresul Forului. Recunoaște că misiunea ei este să facă prozelitism între români în favoarea Romei. Adnotează însă, că prozelitismul Romei e pașnic și se face prin convingere, luminare etc., nu ca al ortodoxiei, care ar fi un prozelitism al forței, al banului etc.

O! cât de pașnic și de duhovnicesc e prozelitismul Romei. E destul să mergem pe locul ruinelor vechilor mănăstiri ortodoxe, să deschidem cartea martirilor români din veacurile anterioare, sau să mergem mai departe în trecut și să cetim documentele despre cruciatele contra sectelor și schismaticilor din evul mediu, despre activitatea inchiziției, despre atâtea arderi pe rug. De vreo lună de zile oficialii uniți proclamă melodramatic prin toate oficiile catolice că își așteaptă cu inima hotărâtă tor-

turile și moartea în persecuția ortodoxă care se anunță. Lase aerile comice de candidați la mucenicie! «Ortodoxia n'a ars pe rug credința ni-mănuși». Uniația se va destrăma dela sine, ca toate ofensivele catolice între români. Nu e în firea ortodoxiei cucerirea sufletelor prin omorârea trupurilor. Atributul acesta rămâne exclusiv în apanagiul catolicismului: «Marele Inchizitor», fie că utilizează intimidarea prin frică, fie că supune spiritul prin bani, rămâne o instituție care definește ca un stigmat catolicismul. Știm noi cum lucrează uniația pe la Balșa, Tău, Arpașul de sus etc.

«Unirea» recunoaște de asemenea că statul catolic trebuie să rămână stăpân pe averile uzurpate dela statul român. Impotriva dovezilor zdrobitoare ale dlui O. Ghibu, repetă mistificările dlui V. Pop, respinse odată de dl O. Ghibu.

Iată naționalismul uniației! În probleme atât de importante pentru

statul nostru, ea se rupe din solidaritatea românească, aliindu-se cu ungurii. Foile catolice strigă de-o lună că uniația și catolicismul nu fac ne-români pe mărturisitorii lui. Noi constatăm un fapt, cu evoluție firească: tot mai frecvent uniația rupe frontul românesc pentru a trece în tăbăra adversă. Religia e o parte esențială în sufletul omenesc. E firesc deci ca ea să creeze atașamente și simpatii mai degrabă cu cei cu cari ai aceeași credință, decât cu cei cu cari ai aceeași naționalitate. Mai ales că, după catolici, religia e supranaturalul, iar naționalitatea un biet *natural*, de-o valoare infinit inferioară și influențată de supranaturalul religios. Căci e superficial ce spune dl Iosif Frollo, că religia se formează din elemente cari n'au nici o influență asupra etnicului, prima rămânând în sectorul supranatural, iar ultimul în sectorul natural (Farul Nou, 25 Noembrie 1934). A se vedea ce s'a scris în numărul anterior al ziarului nostru, în legătură cu puternica influență pe care o are elementul religios asupra «naturii». Nu spunem că uniții ar putea deveni unguri, sau în general s'ar putea confunda într'o națiune existentă actualmente. Dar e cert că tinzând să se deosebească religios tot mai mult de ceilalți români, aceasta le formează înclinații, însușiri și simpatii sufletesti, cari îi vor face un fragment etnic deosebit de marea masă a poporului român.

A se vedea, acest atașament special al conducătorilor uniației la străini, și în fenomenul curios că în ultimul timp nu se mai face nici o deosebire între foile unite și foile catolice scoase de străini. Și în unele, și în altele iscălesc alături străinii catolici cu românii uniți. În foaie pentru propaganda catolicismului în România, «Farul Nou» ce e scoasă de familia Frollo (Anton, Iosif, Mia etc. Frollo) și stă sub protecția sf. Bernadeta, scriu regulat românii uniți George Șerban, Dr. N. Popa ș. a. Ba chiar se umblă cu ideea ca această foaie catolică (nu unită) străină, să fie făcută oficios al Agrului («Farul Nou» din 25 Nov. 1934).

«Dacia creștină» dela Iași, e iarăși foaie catolică, scrisă în deosebi de iezuiții stabiliți la Iași ilegal. Dar și în ea scriu regulat uniți (cum e «Păr. Georgescu»). Ba aceasta devălmășie s'a realizat în ultimul timp și la «Unirea» blăjană. În Nr. ultim (24 Nov. 1934), primul articol e iscălit de iezuitul P. Wiercinski. (Suntem siguri că realizările cari se fălește că le-a obținut în Rusia, sunt tot atât de adevărate ca relatările ce le făcea acum câțiva ani în revista iezuită «Stimmen der Zeit» despre catolicismul integral și de totdeauna al României). Ceeace scrie acest iezuit în «Unirea» este un îndemn, cu pilde din altă parte, adresat Agrului să purcedă la un prozelitism mai zelos printre ortodocși (arată căți ortodocși au convertit laicii catolici prin Polonia și Rusia, la ordinul episcopilor catolici). Prin faptul că Unirea pu-

blică acest articol, dovedește pentru a nu știu câta oară că de sincer e comunicatul Agrului cu asigurarea că n'are scopuri prozelitiste.

Tovărășia aceasta dă curaj străinilor să se erijeze în monitori ai poporului românesc și ai credinței sale, aici în țara noastră. Cine a strigat mai tare de vreo lună încoace împotriva Forului și a Bisericii ortodoxe române, decât dl Iosif Frollo, care e italian. Și încă pe ce ton? Auziți-l: «A afirma că ortodoxismul este sinonim cu românismul... înseamnă a spune din punctul de vedere religios o ineptie, iar din punctul de vedere românesc, când se mai adaugă și pretenția de a monopoliza patriotismul și a se erija în unicii reprezentanți autorizați ai românismului, o curată impertinență»...

Auziți dl or reprezentanți ai Forului! Cine vă dă lecții în țara noastră! L-am ruga pe dl oaspe să-și mânăncă liniștit pâinea pe care pământul și ospitalitatea românească i-o dă mai ușor decât în altă parte, și să nu se amestece în treburile noastre, sau cel puțin să-și alegă cu-vintele.

Iar dacă nu înțelege cum poate fi ortodoxia națională, fără a deveni păgânism, să lase puțin la o parte acea scindare catolică între natură și supranatură și să cetească ce s'a scris în numărul anterior al ziarului nostru. Sau, în orice caz, să consulte și doctrina bisericii ortodoxe, înainte de-a se pronunța.

Curios! Doctrinarul uniției române, e tocmai dl Iosif Frollo.

În aceste condiții înțelegem de ce «Unirea», numărul ultim, declară că nu mai vrea să ne recunoască de frați și nu mai vrea să stea de vorbă cu noi. Odată ce și-au găsit alți frați, evident că s'a instrăinat de noi. Sănătate bună, scumpilor. Bine vă stă în societatea lui Wiercinski, Hausner, Bangha, Frollo, Fiedler și tot neamul lor.

## Organizați Oastea Domnului

\* FOIȘOARA \*

### Din cuvântarea

părintelui Dr. GH. CIUHANDU, președintele Asociației clerului „A. Șaguna”, la deschiderea congresului din 29 Octombrie 1934 (Sibiu)

I. P. Sf. Părinte Mitropolit,  
P. Sf. Părinte Episcop,  
Onorați Oaspeți,  
Iubiți Frați în Domnul,

Ne-am întrunit, încă de ieri, aici, cu prilejul congresului general al „Frăției Ortodoxe Române”, pentru ca să ne înfruptăm cu bucurii sufletești și să ne hrănim cu bune nădejdi, de trezirea, intensificarea și punerea în lucrare a conștiinței noastre ortodoxe, pe fondul ei firesc: tradiție națională românească. Iar astăzi, ne întrunim în cadrele Asociației clerului „A. Șaguna”, în al XIII-lea congres al nostru.

Cifra de „13” în seria congreselor noastre, prin urmare se afirmă ca un semn de bun augur pentru interesele superioare ale credinței și ale neamului nostru, pe cari, de aci încolo, le vom servi, clerul și poporul credincios, în o și mai frumoasă și mai efectivă armonie.

Iată, aceasta este semnătura acestor două congrese, cari, prin ideea lor fundamentală și prin acțiunea lor convergentă, sânt chemate a se întregi reciproc, dând soliditate cugetării ortodoxe-române și creind o solidaritate activă ortodoxă și românească...

## Personalitatea Arhiepiscopului Primat al Atenei

Din Biserica Greciei

Când încep să scriu, am în minte cuvintele bunului profesor dela Facultatea de teologie din București, dl Teodor M. Popescu: Inalt Prea Sfinția Sa Hrisostom Papadopoulos „este o mândrie a elenismului și a ortodoxiei”, odată cu teama că șirele mele ar putea să nu fie la înălțimea subiectului de care se ocupă.

Omul

Inalt Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul Atenei și al întregii Elade, Hrisostom Papadopoulos, s'a născut la 1 Iulie 1868. Părinții săi, preotul Anastasiu și preoteasa Fotinia din Măditos (Tracia), aveau două mari virtuți: erau săraci și erau oameni de treabă. Primele studii și le-a făcut în patrie și la școala teologică din Constantinopol (1884—1887). Dela 1887—1888 a studiat la școala teologică a Sfintei Cruci din Ierusalim. La 1888—1889 continuă la școala teologică din Smirna, unde ia și diploma de gimnaziu. La facultatea de teologie din Atena se înscrie la 1889 și urmează până la 1891. În vremea aceasta (1890), ca student, publică primul studiu istoric, povățuit de profesorul Sp. Lambru. Regina Olga a Greciei îl trimite apoi, pentru continuarea studiilor teologice, în Rusia. Urmează cursurile academiei din Chiev (1891—1893) și a celui din Petrograd (1893—1895), unde luă diploma în teologie (1895). Intors în țară, e numit îndată profesor la școala Sf. Cruci din Ierusalim, unde funcționează dela 1895—1909. Patriarhul Ierusalimului îl hirotoneste diacon și-l trece apoi prin toate treptele, făcându-l arhimandrit. Dela 1909 la 1911, funcționează ca superior al bisericii comunității grecești din Alexandria. În 1910, Facultatea de teologie din Atena, considerând bogăția numerică și științifică a lucrărilor ce le tipărise dela 1895 până atunci, îi oferă diploma de doctor honoris causa. La 1911 e chemat la Atena, unde i se încredințează conducerea seminarului teologic, al cărui director a rămas până

la 1923. Între timp — la 5 Februarie 1914 — a fost ales profesor universitar la Facultatea de teologie și chemat să urmeze lui Anastasiu Diom. Kiriacos, la catedra de istorie bisericească universală. În 8 Martie 1923, e ales și la două zile hirotonit arhiepiscop al Atenei și al întregii Grecii. Facultatea de teologie, pe care a servit-o cu devotament și cu mare prestigiu moral și științific, drept recunoștință, la 25 April 1923, îl proclamă profesor onorific. Știința n'a întârziat să-l încununeze și altfel: în anul 1926, Arhiepiscopul Atenei e chemat, ca membru activ, la Academia Greciei.

Opera

În linii mari, ea se poate desprinde din notele biografice de până aci. Arhiepiscopul Atenei e un savant cu renume și-un om de acțiune. Aceste două caractere ale personalității sale au mers totdeauna mână în mână. Până era profesor, a organizat și a construit pretutindenea pe unde a trecut. După ce e fost chemat în fruntea bisericii Greciei, a continuat să scrie cu aceeași râvnă. Deci, nu se poate spune că savantul se oprește la 1923, nici că omul de acțiune începe numai de-atunci. Se poate spune însă, — fiindcă acesta-i adevărul — că dela alegerea I. P. Sf. Sale, biserica Greciei lucrează și prosperează.

Inceputurile activității științifice ale I. P. S. Sale se urcă la vremea când încă era abia student în teologie. Mai precis, dela 1895, când merge profesor la Ierusalim. Domeniul în care lucrează și care i-a adus renumele binemeritată de savant, e istoria bisericească universală. În 1931, prietenii și admiratorii I. P. S. Sale au sărbătorit jubileul de 35 de ani de activitate științifică. S'a alcătuit atunci, un frumos volum omagial: „Εναίσιμα”, care cuprinde nu mai puțin de 572 pagini. În fruntea lui sânt publicate scrisorile de felicitare ce s'au trimis sărbătoritului, de Prea Fericirii Patriarhi: Fotie al Constantinopolului,

și utilitariste atunci, când, — concomitent cu această îndreptare a lucrurilor, din ordinea politică-bisericească, — în aceeași vreme ne vedem asaltați din partea sectelor și a catolicismului...

Primejdiile acestea, noi nu le putem ignora, deoarece în consecința finală ele sânt îndreptate și împotriva bisericii și a credinței noastre. Din contră, trebuie să le avem pururea în vedere, lucrând și noi, după ale noastre puteri, acolo unde sântem rânduiți, în slujba neamului și pentru a întări credința ortodoxă în suflete, singura ce ni-a rămas, din veacuri și pentru viitor, drept temelie de granit a ființei noastre românești...

Dar, iubiți frați, — pe lângă aceste considerații de ordin obștesc, — țin să fac amintire — sumară numai — și despre problemele puse în ordinea noastră de zi.

E notoric, că nici când în viața clerului nostru nu s'a desfășurat o activitate mai febrilă, decât în zilele noastre, când viața nouă și noua noastră orânduire politică de stat național întregit, ni-a impus multiple îndatoriri, pe cari, în trecut, nici nu le cunoșteam pe bună cale, decât din auz și din teoria studiilor pastorale-sociale.

În sensul acestor preocupări noi de viață, autoritatea bisericească, în toate ipostazele sale statutare, și întreg clerul român ortodox se străduiesc din răspuțeri să organizeze și mai de aproape viața religioasă-morală și culturală, precum și pe cea misionară, în sinul bisericii noastre, și să creieze factori sociali noi pentru intensificarea muncii de luminare culturală și religioasă,

Meletios al Alexandriei, Damianos al Ierusalimului (răposat) și de răposatul Mitropolit al Ciprului, Ciril. Tot acolo, se găsește o listă a lucrărilor, studiilor, articolelor și recenziilor publicate de I. P. S. Hrisostom, cari se urcă la 383 de piese. Cifra care grăește dela sine. Toate bisericile ortodoxe răsăritene: a Constantinopolului, Alexandriei, Antiochiei, Ierusalimului, Ciprului, Greciei, Rusiei și până și a Sârbiei, României și Bulgariei, au fost obiectul cercetărilor I. P. S. Sale. O înșiruire a lor, e cu neputință [se găsește în „Εναίσιμα”, despre care părintele S. Cândea a scris mai detaliat în Revista Teologică, Nr. 1—2, a. c. făcându-ne un bun serviciu]. Studiile I. P. S. Sale, sânt împărțite prin toate publicațiile bisericești și științifice din Orient: „Νέα Σιών” (Ierusalim); „Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος” și „Πάντειος” (Alexandria); „Καὴν Διδαχὴ”, „Ἐκκλ. Κήρυξ Κύπρου”, „Θεολογία”, „Ἐκκλησία” și Marea Enciclopedie Elină (Atena). Unele din ele au văzut lumina tiparului la Berna (Revue internat. de Théologie) și la Stockholm.

Și astăzi, I. P. S. Sa scrie și publică mereu.

Ca om de acțiune, lăsând la o parte activitatea desfășurată înainte de a fi ales arhiepiscop, I. P. S. Sa a dat un ritm nou vieții bisericești din Grecia. Nu lipsește dela nici o acțiune social utilă. Sub privegherea Sa s'a organizat misiunea internă cu o vigoare demnă de toată lauda. S'au înființat tot felul de societăți de binefacere, școli duminicale, câteva „frății” despre care voi scrie mai cu deamănuntul altădată, s'au adus oamenii la biserică, s'au deschis băerile pungilor celor bogăți cari dăruiesc, îndemnați de mitropoliți, în scopuri de binefacere, sume ce au atins și două milioane de drahme la un bogătaș. Cu un cuvânt se lucrează cu înfrigurare și cu un spor vizibil. Roadele acestei acțiuni, sânt consemnate de I. Prea Sf. Sa într-o broșură intitulată: „Ἡ πνευματικὴ δράσις καὶ κοινωνικὴ πρόβλεψις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” (Activitatea spirituală și purtarea de grijă socială a bisericii Eladei — ținută conferință, tipărită în „Ἐκκλησία” și apoi extrasă în broșură).

Atitudinea energică a I. P. S. Sale contra francmasoneriei, am arătat-o într'un articol anterior. Și aceasta, și problema calendarului, care pricinuește

De aceea, problema aceasta ni-a dat să vedem o serie întreagă de organizații noi în rândurile creștinilor noștri. Pentru a numi pe cele mai de seamă, voi aminti, în primul loc, Societatea ortodoxă-națională a femeilor române, — societate cu foarte frumoase realizări peste Carpați, și care a început a mobiliza și la noi energiile femeiești. În al doilea loc amintim de tinăra „Frăția Ortodoxă Română”, mai cu seamă a intelectualilor noștri, cari vor să-și iee partea serioasă de muncă alături de oficialitatea bisericii, pentru o largă și intensă cultivare a sufletului creștin ortodox. Și tot așa se cuvine onorabilă mențiune și organizației „Oastei Domnului”, care cultivă, cu rezultate mari, tendința de restabilirea evlaviei de odinioară a sufletului românesc. Dar, pe lângă acestea, — iată-ne în fața încă a unei mari probleme: organizarea tineretului, nădejdea noastră de mâne, sub steagul sfântului Gheorghhe...

Cu privire la celelalte chestiuni Vă veți lămuri din rapoartele, ce Vi se vor înainta, în privința activității Asociației și a comitetului ei, cât și cu privire la starea materială a organizației noastre.

Și cu acestea declar congresul nostru de deschis.

De-ți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte, că fratele tău are ceva asupra ta, lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău. Mat. 5, 23—24.

Și celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina ta, lasă-i lui și că-masa ta. Mat. 5, 40.

mult rău bisericii Greciei, așteaptă o soluționare dela viitorul prosinod ecumenic.

Cu biserica romană, Inalt Prea Sfinția Sa a avut mult de lucru: ca șef de biserică ortodoxă [a purtat o corespondență recentă cu episcopul uniat, Georges Calavassy, al Constantinopolului și Greciei, asupra unirii Orientului cu Roma; publicată de Hiero-moine Pierre în *Orientalia Christiana*, vol. XVIII—I, 1930] și ca istoric bise-cesc [între altele, cartea: *Primatul episcopului Romei, studiu istoric și critic*, Atena, 1930, pag. 340]. Cele ce scriu acum, îmi răscolesc o amintire. În Mai, anul acesta, ne pregăteam să încheiem cursurile, când ni se anunță la facultate că I. P. Sf. Hrisostom, care nu și-a abandonat catedra, va face o lecție. Subiectul: Când, unde și de cine a fost botezat Constantin cel Mare? Iar pe tablă, inscripția buclucașe, de proveniență romană, care a dat atâta de lucru istoricilor: CONSTANTINUS | PER CRUCEM | VICTOR | A.S. SILVESTRO HIC | BAPTIZATUS | CRUCIS GLO-RIAM | PROPAGAVIT. Lume multă. Și câțiva I. P. Sf. Mitropoliți. Arhiepiscopul-profesor își desfășură cu o seninătate academică subiectul. N'a fost acolo nici venin, nici ură, — știință! Eu unul, n'am să mai uit multă vreme magistrala lecție.

Inalt Prea Sfințitul Hrisostom „este o mândrie a elenismului și a ortodoxiei”. Acesta-i adevărul!

GRIGORIE T. MARCU

Aniversarea zilei mărețe de 1 Decembrie este și în anul acesta prilejul bine venit pentru manifestarea solidarității naționale române, ferm decise să-și păstreze cu orice jertfe teritoriul în marginile sale firești și drepte, dobândite după imense sacrificii și nesfârșite suferințe. Dar Dumnezeu ne-a ajutat, urgia vremii a trecut, și puterea asupritorilor noștri s'a prăbușit, — ear unirea politică a românilor din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș cu patria mamă România s'a proclamat în ziua de 1 Decembrie 1918.

Astăzi când vechiul și neîmpăcatul nostru dușman tot mai uneltește visând refacerea jugului asupritor al statului «milener», vom ști să opunem îndrăznețelor dela vest puterea solidarității tutu-

ror conștiințelor românești, participând cu toată însuflețirea la întrunirile secțiilor Ligii antirevizioniste și rostind cu toată hotărârea, că granițele României întregite nu se pot atinge: ele au fost ale noastre, sânt ale noastre, și rămân ale noastre. O spunem noi, românii de pretutindenți, și au spus-o marii noștri aliați și prieteni.

### În memoria lor...

O întreagă viață închinată, într-o epocă din cele mai grele, bisericii noastre ardeleni și poporului ei, ani mulți de necurmată muncă, înțeleaptă și curajoasă, cheltuiți în deslegarea problemelor ce se împletesc cu însăși existența neamului românesc, au alcătuit finta și programul de lucrare desfășurată de credincioșii sfințici ai lui Șaguna, — între dânsii se numără, în primul rând, și Nicolae Cristea și Zaharie Boiu.

În memoria acestor doi devotați slujitori ai bisericii și neamului, Consiliul arhiepiscopiei noastre de Alba-Iulia și Sibiu a organizat sărbătorirea comemorativă din 25 Noemvrie c., conform programului ce l-am publicat la timp.

În cursul sfintei Liturghii, din Dumineca aceasta, s'a săvârșit, în catedrala mitropolitană din Sibiu, rugăciunea de pomenire pentru odihna sufletelor celor doi sărbătoriți cu prilejul împlinirii unui secol dela nașterea lor. A urmat apoi, în sala prefecturii județene, festivalul demn și impresionant, în care prinoul recunoștinței a fost adus prin conferința profesorului școlii normale «Andrei Șaguna», dl L. Bologa, și prin cuvintele omagiale, frumos rostite, de dl Dr. Gh. Preda, în numele Asociației culturale, și de dl I. Popa, reprezentant al corpului didactic din localitate.

Redactorul nostru Dr. D. Stăniloae a adus omagiul «Tel. Român» dând apoi lectură unui energic articol de ziar, scris pe vremuri de regretatul Cristea, în coloanele acestui ziar, care a răscolat amintiri din epoca de crâncenă luptă ziaristică împotriva milenarilor asupritori ai elementului românesc din Ardeal. La sfârșit recitarea versurilor, cu duh educator, ale lui Zaharie Boiu, a produs nu puțină înduioșare în toți cei apropiați sufletește de strădania și însuflețirea nestânsă a scriitorilor noștri apostoli și luptători din veacul abea trecut.

## Parastas la Florica

pentru Ion I. C. Brătianu și Vintilă Brătianu

La locul de veșnică odihnă al familiei Brătenilor binemeritați dela patrie, la cripta dela moșia de liniște și meditare, cu o albă capelă, cu bisericuța lui Horia, cu parc întins de brazi bătrâni și cu meștere așezări, s'au întrunit Duminecă mulți și cucernici pelerini, veniți din toate unghiurile țării întregite, țărani și cărturari, să se închine în fața sicriului marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu, cu prilejul parastasului de 7 ani dela moartea sa.

Din partea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, care fiind suferind n'a putut participa la parastusul dela Florica, asistă la ceremonia P. Sf. Sa Arhiepiscopul Vasile, vicar arhiepiscopesc.

Osemintele lui Ion I. C. Brătianu exhumate au fost puse acum într'un sarcofag de marmoră în mijlocul criptei de sub capela castelului dela Florica, alături de sarcofagul ilustrului său părinte Ion C. Brătianu.

Serviciul religios, pentru odihna sufletului celui ce a fost Vintilă Brătianu, este urmat de parastasul întru pomenirea lui Ion I. C. Brătianu. După slujba religioasă, oficiată de I. P. S. Sa Patriarhul Miron cu mare asistență, au vorbit: I. P. Sfințitul Patriarh, apoi dl prim-ministru Gh. Tătărescu și dnii președinți ai corpurilor legiuitoare, L. Moldoveanu și N. N. Săveanu, evocând în scurte și emoționante cuvinte marea figură a celui dispărut, care în calitatea sa de întâiul sfințic al gloriosului Ferdinand I a condus mulți ani și cu mână tare destinele țării românești... De numele lui Ion I. C. Brătianu se leagă pe veci evenimentul epocal al timpului nostru: unitatea națională.

Slăvit să-i fie numele și veșnică pomenirea!

Icoana Familiei Crestine, de Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului. Arad 1934, pag. 70. Prețul 15 lei. În opt capitole se arată trecutul educației familiare la români, pilda sfintei Fecioare Maria, rolul credinței în familie, rolul rugăciunii și al muncii în familie, păcatul lipsei de prunci, rolul femeii în familia creștină și creșterea pruncilor, precum și rolul mamelor creștine din secolul al IV-lea al erei creștine.

## Criza spirituală modernă și cauzele ei

[3]

de Dr. N. Balcă

Omul veacului luminilor, care privește așa disprețuitor spre omul antic și acela al Evului-mediu, nu mai crede în Dumnezeu revelat de eternul Logos întrupat într-o Fecioară prea curată. În cine crede el atunci? De cine ascultă el? Pe cine servește el? „El, care susține, că nu mai crede decât în ceace el pipăie, vede și înțelege”<sup>26</sup> și care nu înțelege decât „ceace el însuși creează”<sup>27</sup> crede că a nimicit idolatria pentru totdeauna, neînțelegând că idolul căruia i se închină el, este așa de mic și așa de efemer, cum n'a mai fost niciodată vr'unul: adică intelectul său. „Omul nu poate trăi fără credință și nici să realizeze un ateism consecvent. Dacă el pierde credința în Dumnezeu, începe să se închine la idoli. Se depărtează el de Dumnezeu, atunci el cade în idolatrie. De aceea, vedem că astăzi au început să învie o mulțime de idoli în toate domeniile vieții”<sup>28</sup>. Așa este, de ex. cel mai mare dintre acești idoli eul omului însuși. Din erezia humanistă-idealistică s'a născut idolatria liberalismului modern: crezul în atotputernicia rațiunii și 'n libertatea eului și-a spiritului omenesc.

Aceeaș ne bună dorință a omului după autonomie și libertate a dat naștere în domeniul politic forme de stat democratice, fundamentată pe principiul autonomiei și-al libertății eului omenesc formulat de revo-

luționarii anului 1763 și de ideologii idealisti-humaniști. Democrația este un copil spiritual al acestui liberalism, în care puterea emană ca un drept dela națiune, — națiunea înțeleasă ca suma indivizilor cari trăesc într'un stat. Omul, individul singular, este liber față de orice autoritate exterioară: el nu se recunoaște ca domn și stăpân al său decât pe sine. Voințele libere și autonome ale eurilor individuale adunate dau cea vestită „volonté generale” a lui Rousseau, care este părintele democrației. Această „volonté generale” este temelul statului democratic.

Principiul acesta democratic este fals și iluzionist, pentru că el nu numai că nu corespunde realității, ci el neagă tocmai realitatea. El este fals, pentru că neagă eternul adevăr, că omul nu-și este sie-și nici domn și nici stăpân, că libertatea lui nu-și are temelul în eul lui rațional, ci că omul este o creatură a lui Dumnezeu și prin urmare el nu poate fi liber decât în fața creatorului său, că temelul libertății lui este în Dumnezeu. Și el este iluzionist, pentru că se fundamentează pe iluzia că natura omului este absolut bună, că răul și păcatul n'au nici o realitate în ființa omenescului. De aceea, statul democratic, este indiferent față de direcția mișcării acelei „volonté generale”, cât și față de existența binelui sau a răului. „Democrația nu voințe să știe nimic de rău în om”. „Ea este tolerantă, pentru că este indiferentă, pentru că ea a pierdut credința în adevăr”<sup>29</sup>. credința în Dumnezeu. Democrația ține să înlocuiască fundamentarea adevărului în Dumnezeu cu aceea că exprimarea voinței generale în sumarea mecanică a majori-

tății reprezintă adevărul cel mai suprem. De aceea puterea în statul democrat nu-și are temelul în Dumnezeu, ci în omenesc. Statul democrat-liberal nu este o orânduire în slujba binelui, a cărui țel ultim să fie ancorat în veșnic, dincolo de granițele umanului, ci o organizație al cărei fundament și țintă supremă este egoismul eului omenesc. Omul veacului nostru, descris în rândurile de mai sus, a cărui viață și-a pierdut orice sens mai adânc, și-a construit o formă de viață politică lipsită de orice conținut și străină de orice realitate a vieții.

Democrația nu poate, din cauzele amintite, să aibă pretenția, că exprimă voința poporului. „Voința organică a poporului nu poate fi exprimată aritmetic și constatată prin numărarea voturilor”<sup>30</sup>. Voința poporului se revelează în continuitatea existențială și în existența lui istorică, în structura lui intimă spirituală și mai ales în viața religioasă a lui. Popoarele sânt mijloace prin care Dumnezeu își realizează în timp voința Lui cea veșnică. Noi înțelegem prin popor, așa dar, nu numai o generație de indivizi cari trăesc într'un spațiu îngust și într'un timp mărginit al istoriei, — înăuntru căruia poate intra ori ce alt individ deosebit ca structura etnică,<sup>31</sup> ci popor este un întreg istoric, care cuprinde toate generațiile istorice atât cele moarte cât și cele vii, atât strămoșii cât și copiii.

<sup>26</sup> Berdjajev op. cit. pag. 110.

<sup>31</sup> Este complet fals, după noi, principiul liberal democrat înscris în constituțiile statelor democratice că, membru al unei comunități, al unui popor devine ori ce individ, — după un timp oarecare — fără deosebire etnică.

<sup>28</sup> Berdjajev, Das neue Mittelalter, pg. 109.

## Obiceii lor

După ce „Unirea” de pe Târnave și-a dovedit cu prisosință încă odată lamentabila lipsă de pregătire în discuțiunile la cari a avut imprudența să se angajeze, acum își illustrează răutatea după vechiul obicei, în mărunte calomnii telefonice. Noi n'am auzit pe nici un ierarh al nostru vorbind de misiunii Romei printre păgâni. În legătură cu ieșirea prozelitistă a P. Sf. episcop unit Nicolescu dela Lugoj — negată apoi recunoscută de „Unirea”, — a fost vorba de poporul român, creștin ortodox dela originile sale, care nu poate fi tratat ca o colonie africană de către agenții papalității.

Iar dacă aceștia voesc să găsească palate somptuoase, să le caute pe la odihnia sa în castelul lui Apaffy, pe la adormia sa din părțile Orăzii și la Stâna din Vale, pe la feudele medievale ale episcopatului catolic până în „cetatea Vaticanului”, căci numai acolo vor da de ele...

F. O. B.

## Dela secția eparhială Cluj

Adunarea generală, cea dintâi, a secției eparhiale Cluj, a societății Frăția Ortodoxă Română, s'a ținut la Aiud în ziua de Duminecă, 18 Noemvrie c.

Serviciul religios a fost săvârșit de un sobor de 12 preoți în frunte cu P. S. Andrei Mager, vicarul episcopesc din Oradea. Ortodoxii români din Aiud, neavând încă biserică, altarul la care s'a slujit cu acest prilej, s'a improvisat în sala prefecturii județului frumos împodobită.

Cuvintele înțelepte, din predica P. S. Sale vicarului Andrei Mager, despre „pacea sufletească”, s'au ascultat cu multă atențiune de numeroasa asistență venită din localitate și din toată împrejurimea.

După deschiderea adunării prin cuvântul dlui Dr. Dărămuș, președintele secției locale din Aiud a FOR-ului, a vorbit dl prof. Valer Moldovanu, președintele secției eparhiale, constatând cu bucurie deosebitul interes, dovedit de românii aiudeni și din împrejurimi, pentru biserica ortodoxă română. Vorbește apoi despre marele rol al familiei în societatea românească și despre adevăratul rost al credinței ortodoxe în viața românilor ardeleni. FOR-ul va lupta ca neamul nostru să fie condus de bunii români, și nu de cei înstrăinați sufletește tot mai mult de tradițiile și aspirațiile acestui neam.

Au mai luat cuvântul P. S. Sa vicarul Mager, Dr. S. Vulcu prefectul județului ș. a., salutând adunarea în numele autorităților și societăților din care fac parte.

Din darea de seamă, expusă de secretarul secției eparhiale, dl profesor Dr. Stănescu, asupra activității comitetului de direcție, vedem că: s'au luat măsuri ca în fiecare an să se comemoreze marșirii și marii organizatori ai bisericii ortodoxe; s'a intervenit pentru soluționarea neîntârziată a problemei fundației Gojdu; se urmărește, între altele, reînvierea spiritului de jertfă pentru biserică, relevându-se, drept pildă, generoasa danie a marelui donator dela Reghin, doctorul Nicoară, străbătut de căldă dragoste închinată prin fapte sfințite noastre biserici și credincioșilor ei.

Cărțile mai nouă. Au apărut în „Biblioteca Creștinului Ortodox”, tip. în Arad, următoarele numere, scrise de P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului: Nr. 116. Cercetarea Bisericii și Intelectualii. Prețul 5 lei. — Nr. 117. Lupta împotriva Indiferențismului Religios. Prețul 5 lei. — Nr. 118. Icoane Sufletești, Pilde pentru popor. Prețul 3 lei. — Nr. 119. Despre Frica de Dumnezeu și Despre Înjurături. Prețul 2 lei. — Nr. 120. Păcatul lipsei de prunci. Prețul 2 lei. — Nr. 121. Pizma, Ura și Iertarea, Trei predici. Prețul 3 lei.

<sup>26</sup> Gogarten, Politische Ethik, Iena 1933, p. 140.

<sup>27</sup> Fritz Heinemann, op. cit. pag. XIV.

<sup>28</sup> Berdjajev, Die geistige Situation der modernen Welt, „Die Tatwelt”, 1932 p. 175.

# Probleme, fapte, comentarii

**Revista Teologică**, sub patronajul I. P. St. Mitropolit Nicolae și sub direcția profesorului Pr. N. Colan, a apărut pentru lunile Noemvrie-Decemvrie 1934. Notăm din cuprinsul acestui dublu număr articolele: Licența Academiei teologice, de Pr. N. Colan; Miron Costin și concepția lui filosofică-religioasă asupra istoriei, de prof. I. Lupas; Metafizica lui Lucian Blaga, de Dr. D. Stăniloae; Pedepșa depunerii din cler, de Pr. Cădea; V. Tarnavschi, de Dr. N. Neaga, și o bogată cronică, note și informații.

Revista Teologică intrând cu anul ce se apropie în al 25-lea an al existenței sale, pregătește un număr festiv al revistei ce va apărea către sfârșitul lui Ianuar 1935. Colaboratori, vechi și noi, ai vîgurosului organ de publicitate pentru știința și viața bisericească, vor binevol a trimite redacției manuscrisele lor până cel mai târziu la 1 Ianuar 1935.

**Conferență publică.** — A treia prelegere publică, în ciclul întocmit de societățile noastre culturale sibiene, s'a finit în sala teatrului din Sibiu, Duminecă seara, când dna Alexandrina Cantacuzino a desvoltat, în fața numerosului auditor, impresiile interesante și prețioase, dobândite în călătoria sa întreprinsă în Suedia, Norvegia și Danemarca.

**Distinsa conferențiară, vicepreședintă a Uniunii universale a femeilor și președintă a Societății ortodoxe a femeilor române, a povestit, — în mod foarte captivant și caracteristic în înțelesul bun al cuvântului, — modul de trai al popoarelor dela nordul european.**

Locuitorii acelor țări, cu eamnă lungă și vară scurtă, (un glumeț scandinav spunea, că: la noi, în Norvegia și Suedia, eamnă durează treisprezece luni într'un an!) au să se lupte cu imense greutate. — totuși izbutesc să progreseze și să trăiască mulțumiți, — din pricina simplă că oamenii acolo sânt foarte muncitori, treji la minte, religioși convingși, și vojnici și zdraveni, cari nu știu ce este analfabetismul în viața satelor. Sânt, popoarele acestea ale nordului, cu adevărat instruite, și bărbații și femeile deopotrivă. Țările lor înfloresc din an în an, legile sânt strict respectate, ear frica de Dumnezeu și rușinea de oameni nu s'au stâns, ci dăinuiesc în palate și în colibe...

**Conferență preoțească.** — Preoțimea din protopopiatul Băița și-a ținut conferința de toamnă în ziua de 31 Octomvrie 1934, în parohia centrală Băița. La ora 9 a. m. s'a oficiat la biserică ortodoxă un Te-Deum, de către părintele protopop D. Secărea, după care a urmat predica preotului V. Todoran, din Crăciunești, având ca text cuvintele apostolului Pavel către Filipeni 4, 14: „Toate le pot întru Hristos, ce-lee mă întărește”.

După terminarea serviciului religios, preoțimea a trecut la oficiul protopopesc, unde, deschizându-se ședința, s'a desfășurat întreg programul pus la ordinea zilei.

Păr. N. Perian, din parohia Săliște, a citit lucrarea sa, intitulată: „Mărturisirea, boalele sufletesti și aplicarea canoanelor”.

Dupăce face un mic istoric asupra instituirii sfințelor Taine, în special asupra tainei Sf. Mărturisiri, trece la analiza suferințelor, arătând felul boalelor sufletesti ce bântue astăzi între credincioși. Preoțimea să mediteze cât mai mult asupra acestei probleme, pentru a putea da credincioșilor „apa cea vie”, remediu folositor.

Lucrarea, de interes capital pentru preoțime, a fost întregită prin participarea la discuțiunile a preoților: A. Popa, R. Criștiu, I. Popa și prot. D. Secărea.

Altă temă a programului a fost lucrarea Pr. Popa Alexie, din parohia Vălișoara, cu titlul: „Rolul social al preotului”. În introducerea lucrării sale se arată situația neprielnică socială și morală a lumii de astăzi. În asemenea împrejurări, rolul de frunte pentru a combate curente subversive revine preoțimii, înzestrate cu armele pe care biserica noastră i le pune la îndemână.

Lucrarea tratează despre următoarele probleme: 1. Preotul și pregătirea sa duhovnicească; 2. Preotul și știința profană;

3. Preotul și viața sa externă; 4. Preotul și criza morală, economică, financiară; 5. Preotul și politica.

În resumat, vorbitorul stăruiește ca întreaga viață a preotului să fie: „în Hristos, cu Hristos, și pentru Hristos”.

La sfârșit părintele președinte aduce la cunoștința preoților mai multe hotărâri luate de Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și, mulțumind tuturor pentru participare, ridică ședința la ora 1 jum. p. m. Pr. P. A.

## Cele mai vechi texte biblice.

Se vestește din Viena că biblioteca națională austriacă a ajuns de curând în posesiunea unor prețioase codice scrise pe papirus.

Înainte cu câteva luni au venit negustori egipteni la profesorul Iunker, director al institutului german de arheologie din Cairo, și i-au oferit spre cumpărare străvechi fragmente de papirus, în care savantul avea să descopere și vechi texte biblice. Profesorul Iunker le-a trimis la biblioteca națională din Viena. Ele conțin fragmente biblice, pe 190 foi, cu părți din vechiul și noul Testament, și capitole din evanghelia dela Matei. Un sul cuprinde pasagiile din epistolele Apostolului Pavel.

Toate acestea, împreună cu unele fragmente din vechi poezii grecești, datează din al doilea veac după Hristos. Părțile biblice reprezintă cele mai vechi manuscrise biblice cunoscute până acum. Locul în care au fost descoperite, se crede a fi un vas de lut, înmormântat într'un străvechi clăstru egiptean, unde fuseseră îngropate ca lucruri sfinte, care trebuie scutite de nimicire.

## Peatră fundamentală la o biserică sătească

La sărbătoarea din Miercuria săptămânii trecute s'a pus peatră fundamentală a bisericii noi din frunțașul sat Cugir, situat la poalele munților județului Hunedoara.

Serviciul religios, a fost oficiat de P. S. Sa Arhiepiscopul vicar Vasile, delegatul I. P. S. Sale Mitropolitul Nicolae, în fruntea unui sobor de preoți format din: consilierul arhiepiscopesc Tr. Scorobeș, protopopul I. Moța al Orăștiei, preotul local St. Rusu, diaconul I. Dinu, și preoții din parohiile învecinate. Răspunsurile le-a dat corul mixt „Armonia” din Orăștie, condus de dl profesor Nicolae Prața.

La sfârșitul slujbei a predicat P. S. Sa Arhiepiscopul vicar, vorbind pe înțelesul celor mulți despre biserică și însemnătatea ei. A cuvântat apoi dl Scorobescu, director al uzinelor metalurgice, care contribuie și el în mare măsură la construirea sfântului locaș adunând, împreună cu enoriașii harnici ai parohiei, fondurile trebuincioase clădirii.

## INFORMAȚIUNI

**Ziua de 1 Decemvrie 1918.** Ministerul instrucțiunii publice a luat măsură și în anul acesta, ca istorica zi de 1 Decemvrie 1918, — când Ardealul, Banatul, Crișana, Sătmarul și Maramurușul, ca ținuturile României, — să fie sărbătorită în toate școalele primare și secundare din țară. Corpurile didactice vor întocmi pelegeri despre însemnătatea adunării naționale dela Alba-Iulia, în cadrul unui program compus din cântări, recitări și alte manifestări culturale naționale.

## ȘTIRI LOCALE

**Predică în catedrala din Sibiu.** Duminecă, în 2 Decemvrie 1934, va predica părintele prot. Ioan Dăncilă.

**Baia populară** din Sibiu va fi deschisă pe viitor de două ori pe săptămână până seara la ora 9 jum., și anume: Marția și Vinerea. În aceste două zile înainte de masă baia va fi deschisă dela ora 10—12, iar după masă dela 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> până seara la 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, ca astfel să se poată folosi și din partea acelor persoane, care în decursul zilei sânt ocupate.

## Organizați Reuniuni de femei

Nr. 832—1934.

(64) 1—3

## Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Toarcla cu filia Gherdeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială arător și fănaș: a) în parohie 6 jug. 398 st. □ și b) în filia 5 jug. 32 st. □.
3. Folosirea curții parohiale fără edificii pe ea, în mărime de 300 st. □.
4. Folosința cametei ce rezultă din vânzarea materialului lemnos de pe 10 jug. păgure, primită prin reforma agrară ca întregire la sesiunea parohială. După ce acest teren se va putea preschimba în teren cultivabil, preotul renunță la folosirea cametei și în schimb va folosi pământul.
5. Venitele stolare prescrise pentru întreg tractul.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare subsemnatului oficiu protopopesc în termenul prescris și vor dovedi totodată că au obținut aprobarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu incuviințarea prealabilă din partea oficiului nostru, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștința cu poporul.

Agnita, la 22 Noemvrie 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală  
protopop

Nr. 417—1934 prot.

(65) 1—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Vidacut cu filiile Rona și Șoimușul mare, protopopiatul Sighișoara, se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele din parohie sânt:

1. Casă parohială constatătoare din 3 camere și bucatărie, cu unele dependențe, dar fără șură și grajd; grădina circa 400 st. pătrați; starea, mediocră.
2. Sesiune parohială 32 jugăre (6 jug. veche, 26 jugăre nouă) și cimitirul vechiu în mărime de 600 st. pătrați.
3. Dela credincioși câte un dublu decaltru de porumb și un decaltru ovăs de fiecare familie.
4. Stola obișnuită, stabilită de adunarea protopopească.
5. Drept lemne de foc folosința a două drepturi din pădurea urbarială a Vidacutului român și a unui drept din pădurea urbarială a Vidacutului unguresc în fiecare an. Fasonatul și transportul lemnului îl privește pe preot.

Parohia e 16 km. dela gara Vânători și are 2 biserici.

Concurenții îndreptățiți vor trimite subsemnatului petițiile, în termen, provăzute cu certificatele de botez, de studii liceale, absolutor teologic, de calificăție preoțească și permisiune de candidare dela autoritatea superioară, și cu incuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Vidacutul Sighișoara, la 24 Noemvrie 1934.

Emilian Stoica  
protopop.

Nr. 580/1934

(60) 2—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl III din Glâmboaca, protopopiatul ort. rom. Avrig, în baza ordinului Preav. Cons. arhiep. dtn 20 Iunie 1934. Nr. 5730 Bis. se publică concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt:

1. Cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.
2. Sesiunea parohială, 2 jugăre 574 st. □ arător, 1 jug. 390 st. □ fănaș.
3. Venitele stolare uzitate în parohie.
4. O soarte de lemn, ca fiecare proprietar.
5. Casă parohială nu există.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și înainteze cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare, împreună cu concesiunea dela Preav. Cons. arhiep. că pot candida la această parohie, la oficiul protopopesc în Avrig (poșta

Avrig j. Sibiu) până la termenul susindicat având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spte a cânta, cuvânta eventual celebra și face cunoștința cu poporul și poziția locului.

Avrig, 26 Octomvrie 1934.

Oficiul protopopesc ort. român Avrig în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Cădea  
protopop.

Nr. 290—934

(59) 3—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Ațel, protopopiatul Mediașului, prin această se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 14 jugăre arător și fănaș.
3. 1/4 jugăre grădină.
4. Două sortii lemne de foc (circa 6 stânjini) din pădurea comunală. Tăiatul și adusul lemnului privește pe preot.
5. De locuință se va îngriji parohia.
6. O zi de clacă dela fiecare familie.
7. Venitele stolare stabilite pentru întreg tractul.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzută că toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Veneratul Consiliu arhiepiscopesc, și cu avizul subsemnatului oficiu se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 1 Octomvrie 1934.

Ioan Crăciun  
protopop.

Nr. 385—1934

(63) 2—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Berivoii-mari, protopopiatul Oltul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială: 3 jugăre date prin reforma agrară.
3. Câte o măsură de bucate dela fiecare familie.
4. Câte o zi de lucru de fiecare familie.
5. Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întregul tract.

Cererile de concurs însoțite de actele necesare, între cari este a se socoti și autorizația de candidare din partea Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Oltul, în Șercaia, jud. Făgăraș, până la termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta cu incuviințarea oficiului protopopesc în vre-o Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a face cunoștința cu parohienii.

Șercaia, la 16 Noemvrie 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român Oltul în înțelegere cu consiliul parohial.

Valeriu Judele  
protopop.

Nr. 340/1934

(62) 2—3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Toderița, protopopiatul Oltul-Șercaia, jud. Făgăraș, potrivit ordinului Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc Nr. 8554/1934, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sunt poțiti să-și trimită cererile provăzute cu actele necesare, între cari și permisele de candidare dela Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc, în termen, Oficiului protopopesc, și să se prezinte în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, pentru a cânta, eventual a celebra, și a face cunoștința cu poporul dreptcredincios.

Șercaia, 16 Noemvrie 1934.

Oficiul protopopesc ort. rom. Oltul

Valeriu Judele  
protopop.